Orędownik Urzędowy
POWIATU MORSKIEGO

Wychodzi w środę i w sobotę w miarę potrzeby. — Prenumerata miesięczna wynosi 2.00 złote. — Poszczególny numer - - - - - - 60 groszy. - - - - - -

Ogłoszenia w części nieurzędowej przyjmuje się za opłatą 80 gr od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy - - - - 1,20 złotych od wiersza. - - - -

Administracja: Wydział Powiatowy w Wejherowie. Telefon 30 i 50.

Nr. 18. | **Wejherowo, sobota, dnia 5 maja 1928 r.** | **Rok II.**

Treść:

127.
Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 marca 1928 r.
o ochronie zwierząt.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Znęcanie się nad zwierzętami jest wzbronione. Za zwierzęta w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się wszelkie domowe i oswojone zwierzęta i ptactwo oraz schwytane zwierzęta i ptactwo dzikie, jako też ryby, płazy, owady itp.

Art. 2. Przez znęcanie się nad zwierzętami należy rozumieć:

a) używanie do pracy zwierząt chorych, rannych lub kulawych;
b) bicie zwierząt po głowie, dolnej części brzucha, dolnych częściach kończyn;
c) bicie zwierząt przedmiotami twardemi i ostremi albo zaopatrzonemi w urządzenia obliczone na sprawienie specjalnego bólu;
d) przeciążanie zwierząt pociągowych i jucznych ładunkami oczywiście nieodpowiadającemi ich sile lub stanowi dróg, albo zmuszanie takich zwierząt do zbyt szybkiego biegu, nieodpowiadającego ich siłom;
e) przewożenie, przenoszenie lub przepędzanie zwierząt w sposób, w pozycji lub w warunkach, powodujących zbędne cierpienia fizyczne;
f) używanie uprzęży, pęt, więzów itp. powodujących ból albo używanie ich w sposób mogący sprawić ból lub uszkodzenie cielesne, — z wyjątkiem, gdy używanie takich przedmiotów jest potrzebne z powodu i w czasie tresury, prowadzonej w interesie publicznym;
g) używanie zwierząt do wszelkiego rodzaju doświadczeń, powodujących śmierć, uszkodzenia cielesnego lub ból fizyczny, — z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w art. 3;
h) dokonywanie na zwierzętach operacyj nieodpowiedniemi narzędziami i bez zachowania koniecznej ostrożności i oględności w celu zaoszczędzenia im zbytniego bólu;
i) złośliwe straszenie i drażnienie zwierząt;
k) wszelkie wogóle zadawanie zwierzętom cierpień bez odpowiednio ważnej i słusznej potrzeby.

Art. 3. Nie będą uważane za znęcanie się nad zwierzętami doświadczenia, dokonywane na nich w celach naukowych, o ile doświadczenia takie są konieczne dla poważnych prac i badań naukowych i dokonywane są przez osoby, posiadające specjalne zezwolenie Ministra Wyznań religijnych i Oświecenia Publicznego, lub organów przez niego upoważnionych, lub pod bezpośrednim nadzorem takich osób, a w zakładach wojskowych — zezwolenie Ministra Spraw Wojskowych, lub organów przez niego upoważnionych.

Przepisy wydane przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych, Rolnictwa i Spraw Wewnętrznych, określą zwierzęta, jakie mogą być

używane do takich doświadczeń oraz sposób dokonywanie tych doświadczeń w celu zaoszczędzenia zwierzętom niepotrzebnych cierpień.

Doświadczenia określone w niniejszym artykule nie mogą być dokonywane w średnich i niższych zakładach naukowych, poza zakładami specjalnemi, które określą przepisy, wymienione w ustępie poprzednim.

Art. 4. Kto dopuści się czynu przewidzianego w art. 2 ulegnie karze grzywny do 2.000 zł, albo karze aresztu do sześciu tygodni, albo obu karom łącznie.

Tej samej karze ulegnie właściciel zwierzęcia, który świadomie pozwala na popełnienie jednego z czynów, przewidzianych w art. 2, lub powoduje popełnienie takiego czynu albo doń zmusza.

Tej samej karze ulegnie również pracodawca, zwierzchnik, przedsiębiorca i każda inna osoba, z której polecenia lub w czyjej interesie zwierzęta używane są do pracy, jeśli świadomie pozwoli, lub dopuści do popełnienia jednego z czynów, wymienionych w art. 2, lub do czynu takiego nakłania lub zmusza.

Art. 5. Jeśli czynu, przewidzianego w art. 2, dopuszczono się w sposób, wskazujący na wyjątkowe okrucieństwo sprawcy, winny ulegnie karze więzienia do jednego roku. Na obszarze mocy obowiązującej ustawy karnej z 1852 r. zamiast więzienia stosuje się ścisły areszt.

Art. 6. W wypadku popełnienia wyżej wymienionych przestępstw przez nieletnich do lat czternastu, rodzice lub opiekunowie, winni niedozoru, ulegną karze grzywny do 50 zł.

Art. 7. Winny dokonywania doświadczeń naukowych w sposób naruszający postanowienia art. 3, lub przepisy wydane na jego podstawie, ulegnie karze grzywny do 1.000 zł.

Art. 8. Do orzekania o przestępstwach przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu powołane są sądy powiatowe (pokoju).

Art. 9. Jeśli skutkiem znęcania się, zwierzę znajduje się w takim stanie, że ze względów humanitarnych powinno być zabite, albo jeśli wymaga leczenia, — powiatowa władza administracji ogólnej po zbadaniu zwierzęcia przez lekarza weterynarji, może zarządzić jego zabicie lub leczenie na koszt winnego, przyczem może powierzyć takie zwierzę na czas leczenia innej osobie, którą uzna za odpowiednią.

Odwołanie się nie wstrzymuje wykonania zarządzenia.

Art. 10. Minister Spraw Wewnętrznych może upoważnić poszczególne stowarzyszenia, mające na celu ochronę zwierząt, do współdziałania z organami państwowemi w ujawnianiu przestępstw, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu.

Art. 11. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Spraw Wojskowych, a w zakresie postanowień karnych — Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzydziestego dnia po dniu ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą art. 287 Kod. Kar. z 1903 r. i § 360 p. 13 Kod. Kar. z 1871 r. oraz wszystkie inne dotychczasowe przepisy w sprawach, uregulowanych tem rozporządzeniem.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski
Minister: K. Bartel
Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski
Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski
Minister Skarbu: G. Czechowicz.
Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki
Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski
Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski
Minister Komunikacji: Romocki
Minister Robót Publicznych: Moraczewski
Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz
Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz
Minister Poczt i Telegrafów: Bogusław Miedziński

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania. Zaznaczam też, że rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 1928 r.

Wejherowo, dnia 14. 4. 1928 r.

Starosta: Lipski.

128.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 marca 1928 r.

o zwalczaniu jaglicy.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Każdy przypadek zachorowania na jaglicę podlega zgłoszeniu do powiatowej władzy administracji ogólnej najpóźniej w ciągu tygodnia od chwili stwierdzenia choroby przez lekarza.

Minister Spraw Wewnętrznych może rozciągnąć obowiązek zgłaszania na przypadki, w których zachodzi podejrzenie jaglicy, i na inne pokrewne zakaźne choroby oczu.

Art. 2. Obowiązek zgłaszania obciąża lekarzy i kierowników szpitali, lecznic, przychodni itp. instytucyj leczniczych.

Art. 3. Osoby chore na jaglicę obowiązane są przez cały czas trwania choroby:

a) leczyć się w odpowiednich instytucjach leczniczych lub u lekarzy, uprawnionych do wykonywania praktyki lekarskiej w Rzeczypospolitej Polskiej,
b) stosować się do zaleceń lekarzy i władz sanitarnych, mających na celu ograniczenie szerzenia się chorób wśród otoczenia.

Nad spełnianiem tego obowiązku przez osoby niepełnoletnie i niewłasnowolne, dotknięte jaglicą, winni w swoim zakresie czuwać ich prawni opiekunowie, względnie kierownicy zakładów, pod których pieczą pozostają te osoby.

Art. 4. Lekarz, który przy wykonywaniu swego zawodu stwierdzi przypadek jaglicy, winien

uświadomić chorego co do zaraźliwości choroby i co jego obowiązków (art. 3), oraz doręczyć i objaśnić choremu zatwierdzone przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pouczenie, zawierające odpowiednie wskazówki zapobiegawcze.

W odniesieniu do osób niepełnoletnich i niewłasnowolnych wymienione w poprzednim ustępie pouczenia i wskazówki winien lekarz udzielić ich prawnym opiekunom względnie kierowników zakładów, pod których pieczą one pozostają.

Art. 5. W stosunkach do osób, dotkniętych jaglicą, które uporczywie zaniedbują leczenie, lub znajdują się w warunkach uniemożliwiających należyte leczenie i odosobnienie zabezpieczające otoczenie przed zakażeniem, w szczególności w stosunku do chorych na jaglicę lub znajdujących się w takich warunkach poborowych i wojskowych stale urlopowanych — może powiatowa władza administracji ogólnej zarządzić przymusową izolację i leczenie.

Art. 6. Obowiązek zapobiegania szerzeniu się jaglicy wśróg ludności oraz zapewnienia chorym jaglicznym możności należytego leczenia ciąży na odpowiednich związkach komunalnych (art. 7, 8, 9, 10 i 11) przy pomocy Państwa; związki te winny zakładać i utrzymywać:

a) specjalne przychodnie przeciwjaglicze,
b) oddziały jaglicze przy szpitalach publicznych,
c) zakłady lecznicze dla chorych jaglicznych i
d) inne pomocnicze instytucje dla zwalczania i zapobiegania szerzeniu się jaglicy.

O obowiązku i kolejności zakładania przez poszczególne związki komunalne instytucyj, o których mowa w p. a. — d, orzeka wojewoda, kierując się względami na szerzenie się jaglicy, tudzież względami na siły finansowe związków komunalnych. Z wojewodą współdziała w tym zakresie z głosem stanowczym wydział wojewódzki. W mieście Warszawie powyższe decyzje należą do Ministra Spraw Wewnętrznych.

Związkom komunalnym, na których terenie szerzy się endemicznie jaglica, lub które nie posindają dostatecznych środków na założenie i utrzymanie instytucyj, o których mowa w niniejszym artykule oraz na pokrycie nieściągalnych kosztów leczenia, Państwo udziela pomocy finansowej (według uznania Ministra Spraw Wewnętrznych) w granicach kredytów, uchwalanych corocznie na ten cel w budżecie.

Art. 7. Zadaniem przychodni przeciwjaglicznej jest wykrywanie i rejestrowanie chorych na jaglicę, zamieszkałych na terenie działania przychodni, roztoczenie nad nimi stałego nadzoru sanitarno-lekarskiego oraz zapewnienie im możności korzystania z bezpłatnego leczenia, wreszcie zabezpieczanie ogółu ludności przed zakażeniem i szerzeniem się jaglicy w drodze badań zapobiegawczych, odpowiednich pouczeń i propagandy.

Jeżeli na pewnym terenie szerzy się jaglica, wojewoda przy współudziale wydziału wojewódzkiego z głosem stanowczym może nałożyć na gminy i powiatowe związki komunalne obowiązek zakładania i utrzymywania przychodni.

Art. 8. Szpitale komunalne względnie pozostające pod zarządem związków komunalnych, a na terenie województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego istniejące szpitale powszechne i publiczne — obowiązane są w miarę wolnych miejsc przyjmować do szpitala przekazanych przez lekarza powiatowego względnie przez przychodnię przeciwjagliczą chorych jaglicznych.

Przy szpitalach publicznych ogólnych powiatowe związki komunalne i miasta wydzielone z powiatów, względnie odpowiednie związki międzykomunalne obowiązane są, jeśli na ich terenie szerzy się jaglica, utworzyć i utrzymywać oddziały oczne, przeznaczając odpowiednią liczbę miejsc dla chorych jaglicznych, wymagających leczenia szpitalnego. O obowiązku tym orzeka wojewoda przy współudziale wydziału wojewódzkiego z głosem stanowczym. a w m. st. Warszawie Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 9. Wojewódzkie związki komunalne obowiązane są tworzyć i utrzymywać, lub ewentualnie subwencjonować specjalne zakłady lecznicze dla chorych jaglicznych, o ile Minister Spraw Wewnętrznych stwierdzi konieczną ich potrzebę.

Art. 10. Gminy wiejskie, gminy miejskie i powiatowe związki komunalne mogą łączyć się w związki międzykomunalne celem tworzenia i utrzymywania zakładów dla chorych jaglicznych.

Art. 11. Jeśli wśród dziatwy szkół powszechnych w miastach liczba chorych na jaglicę wynosi co najmniej 15 dzieci, winna być zorganizowana oddzielna szkoła lub oddziały jaglicze dla dzieci jaglicznych, stosownie do przepisów o zakładaniu i utrzymywaniu szkół publicznych.

Art. 12. Naczelne kierownictwo i nadzór nad całą akcją zwalczania jaglicy w kraju należy do Ministra Spraw Wewnętrznych, który w tym zakresie przeprowadzać będzie kontrolę nad działalnością wszystkich publicznych i prywatnych instytucyj dla zwalczania jaglicy i koordynować ich działalność.

Zwierzchni nadzór nad zakładami opiekuńczo-wychowawczemi dla dzieci jaglicznych (art. 6 punkt d), pozostającemi pod zwierzchnim nadzorem Ministra Pracy i Opieki Społecznej, sprawuje Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 13. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami określi w rozporządzeniu wykonawczem szczegółowe przepisy, według których mają być urządzone, otwierane i prowadzone wszelkie, na obszarze Państwa istniejące i powstać mające przychodnie, oddziały oczne jaglicze i t. p. instytucje dla walki z jaglicą, utrzymywane tak przez instytucje publiczne, jak również i prywatne.

Art. 14. Porady i leczenie chorych jaglicznych w przychodniach przeciwjaglicznych są udzielane bezpłatnie.

Co do pokrywania kosztów leczenia chorych jaglicznych w szpitalach ogólnych i specjalnych zakładach jaglicznych obowiązują ogolne przepisy o pokrywaniu kosztów leczenia w szpitalach publicznych.

Przychodnie, szpitale i t. p. instytucje lecznicze mogą żądać uiszczenia opłat za leczenie i świadczenia w naturze, dawane chorym, od

instytucyj, które są obowiązane do udzielania takich świadczeń na podstawie innych ustaw.

Art. 15. Winny zaniechania zgłoszeń, do których jest obowiązany zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia (art. 1, 2), lub niestosowania się do przepisów i zarządzeń, wydanych na podstawie tego rozporządzenia (art. 3 i 4), podlega w drodze postępowania administracyjnego karze grzywny do 500 zł.

W orzeczeniu skazującem władza administracyjna oznaczy karę aresztu zastępczego na wypadek nieściągalności grzywny, według swobodnego uznania, jednak nie powyżej dni 14.

Do orzekania o czynach, karalnych według postanowień niniejszego artykułu, powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Osoba, której wymierzyła karę powiatowa władza administracji ogólnej, może w ciągu 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów postępowania, obowiązujących go w pierwszej instancji. Na wniosek prokuratora będzie zarządzone postępowanie uproszczone; wyrok sędziego nie ulega zaskarżeniu.

W postępowaniu sądowem orzeczenie władzy administracyjnej zastępuje prawomocny akt oskarżenia (wniosek w postępowaniu uproszczonem). Przed wyznaczeniem rozprawy przewodniczący (sędzia) może zarządzić przesłuchanie przez właściwy sąd powiatowy (pokoju) oskarżonego, świadków i biegłych; świadków i biegłych można przesłuchać pod przysięgą. Sąd postanawia według swego uznania, których świadków i biegłych przesłucha na rozprawie pod przysięgą lub bez zaprzysiężenia, a których zeznania będą odczytane; wolno odczytywać zapiski dochodzenia i inne części akt administracyjnych.

Żądanie przekazania sprawy sądowi nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny.

Art. 16. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, a co do orzecznictwa karnego Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy w sprawach unormowanych niniejszem rozporządzeniem.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych; J. Piłsudski.

Minister: K. Bartel

Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski.

Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski.

Minister Skarbu: G. Czechowicz.

Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski.

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski

Minister Komunikacji: Romocki.

Minister Robót Publicznych: Moraczewski.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz.

Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz.

Minister Poczt i Telegrafów: Bogusław Miedziński.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Wejherowo, dnia 14. 4. 1928 r.

Starosta: Lipski.

129.

Dowództwo
Okręgu Korpusu Nr. VIII.

Toruń, dnia 5 kwietnia 1928 r.

Obwieszczenie

o powołaniu oficerów rez. podchorążych rez. i kandydatów na oficerów rez. na ćwiczenia wojskowe w roku 1928.

I.

Na zasadzie rozkazu Pana Ministra Spraw Wojskowych z dnia 31. III. 1928, wydanego na mocy art. 1. pkt. 72 rozporządzenia Pana Prezydenta Rzplitej z dnia 11. I. 1928. (Dziennik Ustaw R. P. Nr. 4/28. poz. 26) nowelizującego art. 70 Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej — zostają powołani w roku bieżącym oficerowie, podchorążowie rez. i kandydaci na oficerów rez. na 6-cio, wzgl. 8-mio tygodniowe ćwiczenia zwyczajne na całym obszarze Rzplitej korpusów osobowych: piechoty z czołgami, kawalerji, artylerji, lotnictwa, saperów, saperów kolejowych, łączności, samochodów, żandarmerji, sanitarnego, marynarki wojennej i nowomianowanych podporuczników rez. wojsk taborowych następujących roczników:

A. Na 6-cio tygodniowe ćwiczenia.

1) Oficerowie rezerwy.

a) urodzeni w latach 1902—1892, którzy będąc powoływani w latach ubiegłych z jakichkolwiek powodów nie odbyli dotąd żadnego ustawowego ćwiczenia (roczniki już powoływane, jednak dla tych oficerów będą to pierwsze ćwiczenia wojskowe).

b) urodzeni w latach 1900, 1899, 1897, 1896 i 1894 (roczniki powoływane poraz drugi.

c) wszyscy wymianowani do dnia 1. stycznia 1928, w myśl Dziennika Rozk. Wojsk. Nr. 23/25 podporucznicy rez. urodzeni w latach 1901, 1900, 1899, 1897, 1896 i 1894, dla których te ćwiczenia będą pierwszymi odbywanymi w stopniu oficerskim.

2) Pochorążowie rezerwy.

Wszyscy podchorążowie rezerwy, którzy ukończyli skróconą służbę czynną w roku 1926. (w roku 1926 ukończyli szkoły podchor. rez.), oraz ci z lat poprzednich, którzy z jakichkolwiek powodów nie odbyli dotąd ustawowych ćwiczeń wojskowych (dla dopełniania warunków nominacji na ppor. rez.)

Nadto w lotnictwie i balonach także i ci, którzy ukończyli szkoły podchor. rez. w roku 1927.

B. Na 8-mio tygodniowe ćwiczenia.

Kandydaci na oficerów rezerwy.

Wszyscy kandydaci na oficerów rezerwy ma

jący być przeszkolonymi w myśl Dziennika Rozk. Wojsk. Nr. 23/25, których nominacja jest uzależniona od odbycia ćwiczeń.

II.

Ćwiczenia odbędą się w terminach.

A) oficerów rez. odroczonych z lat poprzednich z roczn. 1902—1892, należących do korpusów osobowych:

piechoty, kawalerji, artylerji, lotnictwa, sap. kol. i żandarmerji od 14. V. 28 do 24. VI. 28.
czołgów i samochodów, od 4. VI. 28 do 15. VII. 28.
saperów, od 25. VI. 28 do 5. VIII. 28,
łączności, od 6. VIII. 28 do 16. IX. 28,
sanitarnego, w okresie od 14. V. 28. do 16. IX. 28.

B) oficerów rez. z roczników 1900, 1899, 1897, 1896 i 1894 należących do korpusów osobowych:

artylerji, lotnictwa, saperów kolejowych i żandarmerji, od 14. V. 28. do 24. VI. 28,
piechoty (ckm) czołgów i samochodów, od 4. VI. 28. do 15. VII. 28,
artylerji (II. turnus), od 25. VI. 28. do 5. VIII. 28,
piechota (pozostali ofic.), od 9. VII. 28. do 19. VIII. 28,
art. plotn., od 16. VII. 28. do 26. VIII. 28,
saperów, kawalerji i łączności, od 6. VIII. 28. do 16. IX. 28,
sanitarnego w okresie od 14. V. 28. do 16. IX. 28.

C) nowomianowanych podpor. rez. z roczn. 1901, 1900, 1899, 1897, 1896 i 1894 należących do korpusów osobowych:

piechoty, taborów, saperów, kawalerji, lotnictwa, artylerji, sap. kol. i żandarmerji, od 14. V. 28. do 24. VI. 28,
samochodów i czołgów, od 4. VI. 28. do 15. VII. 28,
łączności, od 9. VII. 28. do 19. VIII. 28.

D) podchorążych rez., którzy ukończyli służbę czynną w roku 1926 należący do korpusów osobowych:

artylerji i lotnictwa, od 14. V. 28. do 23. VI. 28,
sap. kol., od 25. VI. 28. do 4. VIII. 28,
art. plotn., od 16. VII. 28. do 25. VIII. 28,
piechoty, kawalerji, saperów i łączności, od 6. VIII. 28. do 15. IX. 28.

E) kandydatów na podporuczników rezerwy wszyscy w terminie od 14. V. 28. do 7. VII. 28.

III.

W roku bieżącym nie podlegają powołaniu na ćwiczenia.

a) oficerowie rez., wyreklamowani na wypadek mob. na przeciąg 12 miesięcy.

b) przebywający zagranicą, za wyjątkiem jednak osób przebywających zagranicą w charakterze kuracjuszy, na wywczasach, lub wogóle nie w sprawach zawodowych, oraz takich, którzy wyjechali z kraju nie legalnie.

IV.

Oficerowie i podchorążowie rezerwy mający odbyć ćwiczenia w roku bieżącym otrzymają imienną kartę powołania, z wyznaczeniem formacji i terminu stawienia się.

Do karty powołania dołączony jest bilet kolejowy, uprawniający do jazdy koleją tylko łącznie z kartą powołania. — Kartę powołania należy oddać w tej formacji, do której dany oficer został wyznaczony do odbycia ćwiczeń.

V.

Oficerowie i podchor. rez. podlegający powołaniu na ćwiczenia w roku bieżącym, którzy na dwa tygodnie przed terminem wyznaczonym dla ich rodzaju broni nie otrzymają karty powołania, winni o tem donieść osobiście lub pisemnie do właściwej P. K. U. z podaniem swego dokładnego adresu.

VI.

Oficerowie i podchor. rez., którzy z bardzo ważnych powodów (chorzy, osadnicy kresowi, samodzielni gospodarze rolni lub wytwórcy przemysłowi, oraz ze względu na śmierć lub nieszczęście w rodzinie, sprawy spadkowe i z innych nadzwyczajnych powodów) pragnęliby uzyskać przesunięcia ćwiczeń do okresu późniejszego niż ten jaki im został wyznaczony w karcie powołania, mogą wnieść odpowiednio umotywowane i udokumentowane prośby do d-ców formacyj, wyznaczonych im w karcie powołania, najpóźniej na 3-tygodnie przed wyznaczonym im terminem stawiennictwa w tejże karcie powołania. Podania złożone po upływie wyżej wskazanego terminu rozpatrywane nie będą.

Do próśb tych nie należy dołączać karty powołania. Wyjątek stanowi ciężka choroba, która nie zezwoli na odbycie ćwiczeń w roku bieżącym. W tym wypadku należy dołączyć kartę powołania do podania z odpowiedniem zaświadczeniem lekarskiem, potwierdzonem przez lekarza powiatowego.

Jeżeli powołany na ćwiczenia, na skutek wniesionej prośby o przesunięcie stawiennictwa nie otrzyma odroczenia przed terminem stawiennictwa, oznaczonym w karcie powołania — winien się **bezwzględnie** zgłosić do oddziału w terminie wymienionym w karcie powołania.

VII.

Władze państwowe, samorządowe i instytucje pracujące dla wojska mogą wystąpić z urzędu o przesunięcie terminu stawiennictwa, wnosząc imienne reklamacje do właściwych D. O. K. tylko odnośnie tych pracowników, których ze względu na tok służby absolutnie nie będą mogli zastąpić w czasie trwania ćwiczeń innymi.

Wnioski o przesunięcie terminu stawiennictwa winny wpłynąć do właściwych D. O. K. conajmniej na trzy tygodnie przed terminem wyznaczonym w karcie powołania danego oficera. Wnioski zgłoszone w terminie późniejszym rozpatrywane nie będą.

VIII.

Zgłaszający się na ćwiczenia oficerowie rezerwy winni stawić się w wojskowem umundurowaniu i uzbrojeniu własnem (wyjątek stanowią oficerowie rezerwy mianiowani w rezerwie, którzy nie otrzymali dodatku na wyekwipowanie, oraz podchorążowie rezerwy).

IX.

Winni niewykonania obowiązku zgłoszenia się na ćwiczenia względnie uchylenia się od spełnienia tego obowiązku w czasie i w sposób określony w Ustawie o powszechn. obowiązku służby wojsk. podlegają karom, przewidzianym w rozdziale XVI. „Postanowienia karne" ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Dowódca Okręgu Korpusu Nr. VIII.
Leon Berbecki,
Generał Dywizji.

Powyższe podaję do wiadomości osób interesowanych.

Wejherowo, dnia 27 kwietnia 1928 r.
L. dz. IV. 21-5685/28. St.

Starosta: Lipski.

130.

Zarządzenie

Wojewody Pomorskiego w sprawie ograniczenia przemysłu okrężnego w mieście Wejherowie.

Na wniosek Rady Miejskiej i Magistratu miasta Wejherowa zarządzam na podstawie art. 55 ustęp 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. 6. 1927 (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) o prawie przemysłowem, że na prowadzenie w tem mieście przemysłu okrężnego, wymienionego w art. 45 liczba 1 i 3, wyż powołanego rozporządzenia, t. j. na sprzedaż towarów oraz proponowanie i wykonywanie drobnych świadczeń natury przemysłowej, na podstawie licencji, wydanej przez inną władzę, musi być uzyskane osobne zezwolenie (wiza) władzy przemysłowej I-szej instancji, w powyższym wypadku p. Starosty Morskiego w Wejherowie.

Toruń, dnia 13 kwietnia 1928 r.

Wojewoda:
(—) Młodzianowski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Wejherowo, dnia 23. 4. 1928 r.

Starosta: Lipski.

131.

Obwieszczenie

w sprawie otwarcia szkoły w Ciechocinie.

Wobec wygaśnięcia odry wśród dzieci w Ciechocinie, znoszę niniejszem zarządzenie tut. z dnia 23. III. br. L. dz. IX. 4-2878/28 St. dot. zamknięcia szkoły w Ciechocinie, ogłoszone w Orędowniku Urzędowym powiatu morskiego Nr. 13, poz. 98 rok 1928.

Wejherowo, dnia 25 kwietnia 1928 r.
L. dz. IX. 4-6323/28. St. Starosta: Lipski.

132.

Obwieszczenie

w sprawie różycy u świń p. Józefa Błaszka w Mechowej.

Podaje się do publicznej wiadomości, że powiatowy lekarz weterynaryjny dnia 19. 4. 1928 r. stwierdził różycę u świń gosp. Józefa Błaszka w Mechowej.

Wejherowo, dnia 24. kwietnia 1928 r.
L. dz. X. 3-5873/28. St. Starosta: Lipski.

133.

Obwieszczenie

w sprawie świerzbu u konia p. Józefa Kustosza w Wejherowie, ul. Gdańska nr. 34.

Podaję do publicznej wiadomości, że powiatowy lekarz weter. dnia 25 kwietnia 1928 r. stwierdził świerzb u konia p. Józefa Kustosza w Wejherowie, ul. Gdańska nr. 34.

Wejherowo, dnia 27 kwietnia 1928 r.
L. dz. X-3-6253/28. St. Starosta: Lipski.

134.

Obwieszczenie.

Podaję do publicznej wiadomości, że u psów gospodarzy Klinkosza w Kamienicy Szlacheckiej i Barembrucha w Glusinie pow. kartuskiego stwierdzono urzędowo wściekliznę.

Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne dot. wścieklizny.

Celem stłumienia wścieklizny rozporządzam na podstawie art. 70 rozporządzenia Prezydenta z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych — Dz. U. nr. 77 poz. 673 — co następuje:

§ 1.

Na przeciąg trzech miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia należy w gminach wzgl. obszarach dworskich: Będargowo, Strzepcz, Miłoszewo, Pobłocie, Łebno, Zęblewo, Smażyno, Jeleńskahuta, Lewino, Tępcz, Borek, Dargolewo, Wielki Donimierz i Mały Donimierz trzymać psy na uwięzi, lub zamknąć. Trzymaniu na uwięzi równa się prowadzenie psa na smyczy, zaopatrzonego w bezpieczny kaganiec. W gminach tych i obszarach dworskich zakazuję się też swobodnego puszczania kotów.

§ 2.

Wywóz psów z miejscowości wymienionych w § 1 dozwolony jest tylko z zezwoleniem miejscowej władzy policyjnej (wójta) po poprzedniem zbadaniu przez Powiatowego Lekarza Weterynaryjnego.

§ 3.

Psy pasterskie przy strzeżeniu trzody jedynie na pastwisku i psy myśliwskie podczas polowania nie potrzebują być zaopatrzone w kagańce i prowadzone na smyczy. Poza czasem użytku podlegają i te psy przepisom § 1.

§ 4.

Psy lub koty, które wbrew niniejszym przepisom spotka się w powyżej wymienionych gminach wzgl. obszarach dworskich biegające swobodnie, należy natychmiast zabić.

§ 5.

Psy lub koty podejrzane o wściekliznę musi właściciel lub posiadacz natychmiast zabić albo też odosobnić aż do wkroczenia policji. Psa lub kota podejrzanego o wściekliznę, który pokąsał człowieka, nie należy zabić, lecz zamknąć

aż do zbadania przez Powiatowego Lekarza Weterynaryjnego.

§ 6.

O ile pies lub kot wściekły lub podejrzany o wściekliznę zdechł lub został zabity, winna natychmiast być przeprowadzona sekcja przez Powiatowego Lekarza Weterynaryjnego.

§ 7.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 8.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają karze przewidzianej w art. 98 i nast. rozporządzenia Prez. Rz. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 77 poz. 673) z dnia 2. IV. 1927 r.

Wejherowo, dnia 16 kwietnia 1928 r.

L. dz. X. 3-3075/28 St.

Starosta: (—) Lipski.

135.

Statut

o samoistnym podatku komunalnym od posiadania przedmiotów zbytku.

Na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747) wprowadza się na rzecz Związku Komunalnego powiatu morskiego podatek od posiadania przedmiotów zbytku.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają następujące przedmioty należące do mieszkańców gmin wiejskich i obszarów dworskich w powiecie morskim samochody osobowe, motocykle, broń myśliwska i konie wierzchowe, służące do osobistego użytku i wygody osobistej.

§ 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są posiadacze przedmiotów wymienionych w § 1.

§ 3.

Od podatku wolne są przedmioty zbytku, wymienione w § 1, które znajdują się w posiadaniu władz państwowych, samorządowych, przedstawicieli państw obcych oraz osób czasowo przebywających w obrębie gmin wiejskich i obszarów dworskich powiatu nie dłużej niż 4 tygodnie lub też przebywających czasowo w gminie dłużej niż 4 tygodnie, ale zamieszkałych stale w obrębie innego związku komunalnego, w którym podatek od przedmiotów zbytku jest wprowadzony.

§ 4.

Podatek wynosi rocznie:

a) od samochodu osobowego o sile do 10 koni — 60,— zł.
b) od samochodu osobowego o sile powyżej 10 koni — 100,— zł.
c) od motocyklu — 20,— „
d) od karety — 40,— „
e) od wolanta — 20,— „
f) od powozu (bryczki) 1-konnego — 10,— „
g) „ „ „ 2-konnego — 20,— „
h) od dubeltówki i sztucera — 15,— „
i) od każdego konia wierzchowego — 20,— „

§ 5.

Osoby, posiadające tylko jedną jednokonną wzgl. dwukonną powózkę, płacą od takowej podatek w wysokości 5,— zł rocznie.

§ 6.

Podatek płatny jest jednorazowy za cały rok. Termin płatności podatku ustala corocznie Wydział Powiatowy.

§ 7.

Wymiar podatku uskutecznia Wydział Powiatowy na podstawie danych o liczbie przedmiotów, podlegających opodatkowaniu, które posiadacze tych przedmiotów obowiązani są zakomunikować Wydziałowi Powiatowemu w sposób, wskazany w przepisach wykonawczych do niniejszego statutu.

§ 8.

Celem kontroli podatku może Wydział Powiatowy żądać od właścicieli nieruchomości przedłożenia wykazu osób, posiadających przedmioty, podlegające opodatkowaniu.

§ 9.

Wydziałowi Powiatowemu przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, wzgl. zupełnego zwolnienia przedmiotów od opodatkowania.

§ 10.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie u sołtysów i przełożonych obszarów dworskich list płatników ze wskazaniem liczby przedmiotów opodatkowania i przypadających kwot podatkowych oraz przez publiczne obwieszczenie o wyłożeniu z oznaczeniem w nim terminu płatności podatku i środków prawnych.

§ 11.

Odwołania podlegają przepisom § 14 ust. 2 i § 11 ust. 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24 kwietnia 1906 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 159) względnie przepisom §§ 69 i nast. ustawy o daninach komunalnych z dnia 14. VII. 1893 r. w brzmieniu nadanem jej ustawą z dnia 13. V. 1918 r. (Zb. ust. pr. str. 53).

§ 12.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę.

§ 13.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości 10,— zł, o ile nie będą mieć zastosowania art. 62—66 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747).

§ 14.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Wydział Powiatowy.

§ 15.

Statut niniejszy nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. IV. 1928 r. po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez Wydział Powiatowy w Orędowniku Urzędowym.

§ 16.

Z dniem wejścia w życie niniejszego statutu traci moc obowiązującą statut o podatku od posiadania przedmiotów zbytku — ogłoszony w Orędowniku Urzędowym powiatu morskiego z dnia 26. I. 1927 r. Nr. 3 poz. 17.

Puck, dnia 27 lutego 1928 r.

Sejmik Powiatowy powiatu morskiego:
Przewodniczący: (—) Bała.
(—) Hipolit Roszczynialski. (—) Józef Krause.
(—) Andrzej Dampc.

Powyższy statut podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że p. Wojewoda Pomorski w porozumieniu z p. Prezesem Pomorskiej Izby Skarbowej w Grudziadzu zatwierdził go dekretem z dnia 26. marca 1928 r. L. III. C. Nr. 2175/28.

Wejherowo, dnia 19 kwietnia 1928 r.

L. dz. II. 2992/28 W. P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Lipski.

136.
Statut
w przedmiocie pobieranie opłat za nadmierne zużycie dróg bitych, utrzymywanych przez powiat.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 10. XII. 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 6 poz. 31 rok 21) oraz zgodnie z art. 31 i 42 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. Nr. 94 poz. 747) Sejmik Powiatowy powiatu morskiego na posiedzeniu w dniu 27 lutego 1928 r. uchwalił następujący statut w przedmiocie pobierania opłat za nadmierne zużycie dróg utrzymywanych przez powiat:

§ 1.

Za nadmierne zużycie dróg utrzymywanych przez powiat pobiera się na rzecz powiatu opłatę.

§ 2.

Opłatę tę pobiera się za zużycie dróg przez zwożenie drzewa.

Opłata ta wynosi:
a) za jeden metr sześcienny drzewa użytkowego na każdy pojedyńczy kilometr 4 grosze,
b) za jeden metr kubiczny drzewa opałowego 2 grosze. Eksporterzy drzewa surowego, przeznaczonego do przeróbki w tartakach i innych zakładach poza granicami Państwa płacą 100% więcej.

§ 3.

Do płacenia opłat w § 2 wymienionych są zobowiązane firmy i osoby, które skupują drzewo użytkowe i opałowe w lasach państwowych i prywatnych i przewożą je szosami, utrzymywanemi przez powiat morski.

§ 4.

Sprzedający i kupujący drzewo użytkowe i opałowe są obowiązani donieść Wydziałowi Powiatowemu natychmiast po dokonaniu sprzedaży wzgl. kupna z podaniem:
a) ilości sprzedanego wzgl. kupionego drzewa w metrach sześciennych co do drzewa użytkowego, w metrach przestrzennych co do drzewa opałowego,
b) dokładny adres kupującego wzgl. dokładny adres własny.

§ 5.

Opłata w myśl § 2, którą wymierza Wydział Powiatowy, winna być zapłacona w Powiatowej Kasie Komunalnej w Pucku po zakupie drzewa przed zwożeniem tegoż drogami utrzymywanemi przez powiat.

§ 6.

Przy rozpoczęciu zwózki drzewa należy przedłożyć powiatowemu dozorcy odnośnych szos pokwitowanie Powiatowej Kasy Komunalnej z zapłacenia opłaty.

§ 7.

Zwolnieni od płacenia opłat w § 2 wymienionych są: osoby kupujące drzewo użytkowe na wybudowanie i na remont własnych budynków mieszkaniowych i gospodarczych oraz osoby kupujące drzewo opałowe do użytku własnego.

§ 8.

Nieuiszczona w terminie opłata ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek, kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych wedle postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31. VII. 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 73 poz. 721).

§ 9.

Zgodnie z art. 50 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747) odwołanie w sprawie wymiaru opłat wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w § 14 ustęp 2 i § 11 ustęp 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24. IV. 1906 r. (zbiór praw pruskich str. 159).

§ 10.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do 345,90 zł, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11. VIII. 1823 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747).

§ 11.

Statut niniejszy obowiązuje po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą od dnia ogłoszenia w Orędowniku Urzędowym powiatu morskiego.

Puck, dnia 27 lutego 1928 r.

Sejmik Powiatowy powiatu morskiego:
Przewodniczący: (—) Bała.
(—) Hipolit Roszczynialski. (—) Józef Krause.
(—) Andrzej Dampc.

Powyższy statut podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że p. Wojewoda Pomorski w porozumieniu z p. Prezesem Pomorskiej Izby Skarbowej w Grudziądzu zatwierdził go dekretem z dnia 20. marca 1928 r. L. III. C. N. 2524/28.

Wejherowo, dnia 19 kwietnia 1928 r.

L. dz. II. 2942/28 W. P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Lipski.

137.

Statut

o samoistnym podatku komunalnym od psów.

Na zasadzie art. 20 ustęp 1 i art. 21 ustęp 3 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747) wprowadza się na rzecz Związku Komunalnego powiatu morskiego podatek od psów.

§ 1.

Przedmiotem opodatkowania są psy należace do mieszkańców gmin wiejskich i obszarów dworskich powiatu morskiego.

§ 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są właściciele psów.

§ 3.

Od podatku wolne są:

a) szczenięta, liczące mniej niż 8 tygodni,
b) jeden pies łańcuchowy do pilnowania gospodarstwa, trzymany na uwięzi, jednakowoż w obrębie jednego zabudowania tylko jeden pies,
c) psy, należące do przebywających w obrębie gmin wiejskich i obszarów dworskich powiatu morskiego nie dłużej niż 4 tygodnie,
d) psy, stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwie zajmującym się sprzedażą psów,
e) psy, należące do przedstawicieli państw obcych,
f) pies, będący własnością robotnika, potrzebny do wykonywania jego zawodu.

§ 4.

Podatek wynosi rocznie:

a) za każdego pierwszego psa, podlegającego opodatkowaniu . , . 5,— zł
b) za każdego drugiego psa, podlegającego opodatkowaniu . . . 25,— zł
c) za każdego trzeciego psa, podlegającego opodatkowaniu . . . 35,— zł
d) za każdego następnego psa, podlegającego opodatkowaniu . . . 35,— zł
e) psy luksusowe . . . 35,— zł

§ 5.

Podatek płatny jest jednorazowo za cały rok.

§ 6.

Wymiar podatku uskutecznia Wydział Powiatowy na podstawie danych, o liczbie psów, podlegających opodatkowaniu, którą właściciele zwierząt obowiązani są zakomunikować Wydziałowi Powiatowemu w sposób wskazany w przepisach wykonawczych do niniejszego statutu.

§ 7.

Celem kontroli podatku może Wydział Powiatowy żądać od właścicieli nieruchomości przedłożenia wykazu osób, posiadających psy, podlegających opodatkowaniu.

§ 8.

Wydziałowi Powiatowemu przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, wzgl. zupełnego zwolnienia przedmiotów od podatków.

§ 9.

Właściciele psów muszą zaopatrzyć psy opadatkowane metalowym znaczkiem podatkowym, który otrzymają z Urzędu Gminnego.

§ 10.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie u sołtysów i przełożnnych obszarów dworskich listy płatników z wskazaniem liczby przedmiotów opodatkowania i przypadających kwot podatkowych oraz przez publiczne obwieszczenie o wyłożeniu z oznaczeniem w nim terminu płatności podatku i środków prawnych.

§ 11.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek, kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych wedle postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31. 7. 1906 r. (Dz. Ustaw R. P. N. 73 poz. 721).

§ 12.

Odwołania podlegają przepisom § 14 ustęp 2 i § 11 ustęp 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24. 4. 1906 r. (zbiór praw pruskich str. 159).

§ 13.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarse i poborze podatku podlegają karze do wysokości 200,— zł, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ustaw R. P. nr. 94 poz. 747).

§ 14.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Wydział Powiatowy.

§ 15.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę właściwą i ogłoszeniu przez Wydział Powiatowy w sposób przyjęty.

Statut dotyczący pobierania podatku od psów z dnia 26. XI. 1924 r. znosi się.

Puck, dnia 27 lutego 1928 r.

Sejmik Powiatowy powiatu morskiego:

Przewodniczący: (—) Bała.

(—) Hipolit Roszczynialski
(—) Józef Krause
(—) Andrzej Dampc.

Powyższy statut podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że p. Wojewoda Pomorski w porozumieniu z p. Prezesem Pomorskiej Izby Skarbowej w Grudziądzu zatwierdził go dekretem z dnia 30 marca 1928 r. L. III. C. Nr. 2616/28.

L. dz. II. 3140/28 W. P.

Wejherowo, dnia 30 kwietnia 1928 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Lipski.

138.

Ogłoszenie

w sprawie częściowego planu zabudowy zachodniej części miasta Gdyni.

Zgodnie z art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 23, poz. 202) podaje się do ogólnej wiadomości, że częściowy plan zabudowy zachodniej części miasta Gdyni, obejmujący tereny pomiędzy torami kolejowemi i lasami państwowemi, uchwalony przez Wydział Powiatowy powiatu morskiego w posiedzeniu z dnia 25 kwietnia 1928 r.

wyłożony jest w Magistracie miasta Gdyni do publicznego wglądu w czasie od 14 maja do 10-go czerwca br. włącznie w godzinach od 9 do 13. W wyżej podanym terminie mogą interesowani zgłaszać sprzeciwy i wnioski dot. planu zabudowania.

Wejherowo, dnia 4 maja 1928 r.

L. dz. I. a-3983/28 W. P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

Lipski.

139.

Sprostowanie

ogłoszeń Okręgowych Komisyj Wyborczych w sprawie wyborów do Sejmiku Powiatowego powiatu morskiego (Orędnik Urzędowy nr. 17 poz. 126).

W ogłoszeniach Okręgowych Komisji Wyborczych w sprawie wyborów do Sejmiku Powiatowego zaszły następująze błędy drukarskie.

W ogłoszeniu Okręgowej Komisji Woborczej nr. 5 Sławoszyno w podpisach członków Komisji wydrukowano mylnie Milner zamiast Miłosz.

W Ogłoszeniu Okręgowej Komisji Wyborczej nr. VI. Mechowa w podpisach członków Komisji wydrukowano mylnie Rybnik zamiast Rybiński.

W ogłoszeniu Okręgowej Komisji Wyborczej nr. VIII Strzepcz lista nr. 1 w punkcie 4 Kieliński Michał wydrukowano mylnie nr. 4. X. 1971, — zamiast 1871.

Wejherowo, dnia 2 maja 1928 r.

L. dz. I. 3957/28 W. P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

Lipski.

OGŁOSZENIA.

Przetarg przymusowy.

Nieruchomości położone w Połchowie powiat morski i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księgach gruntowych Połchowo tom 34 I wykaz L. 25 i Połchowo tom 34 II wykaz L. 48 na imię Józefa Schwichtenberga z Połchowa powiat morski, zostanie dnia 19 września 1928 o godzinie 9 przedpołudniem, wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie pokój Nr. 6.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księgach gruntowych Połchowo wykaz 25 i 48, dnia 16-go marca 1928 r.

Puck, dnia 16 kwietnia 1928 r.

Sąd Powiatowy.

Pomoc państwowa przy ratowaniu zmarzniętych ozimin.

Zima tegoroczna, a zwłaszcza ostatni jej okres nader dotkliwie dał się odczuć zasiewom ozimym pszenicy i żyta. Brak w ostatnich tygodniach pokrywy śnieżnej, następnie wysoka temperatura dzienna a silne przymrozki nocne, spowodowały w wielu wypadkach przemarznięcie, lub też nawet całkowite zmarznięcie ozimin. Obowiązkiem rolnika, nietylko w własnym interesie, ale i w interesie Państwa jest nie zaniedbać żadnych czynności, jakie mogą się przyczynić do ratowania zagrożonych ozimin, których zbiory są podstawą wyżywienia ludności całego Państwa.

Ponieważ niejednokrotnie rolnik nie jest w stanie ocenić, do jakiego stopnia ozimina jest nadniszczona, przeto podajemy poniżej kilka wskazówek, które pozwolą rozpoznać, o ile da się ją jeszcze uratować i zdecydować:

1. czy oziminę zaorać,
2. czy ozimina da się jeszcze uratować.

Proces wymarzania, jakie w tym roku mogło się zdarzyć, przedstawi się następująco.

1. Zbyt głęboki późny siew oziminy nie pozwala na wytworzenie się korzeni zapasowych, z. zw. przybyszowych, wyrastających z węzła korzeni rośliny. Roślina wskutek tego zdana jest tylko na korzenie zarodkowe wyrosłe z ziarna, które połączone są z rośliną, podziemną częścią źdźbła, tkwiącą głęboko w ziemi. W marcu tak, jak to było w tym roku, nastają ciepłe słoneczne dnie, w czasie których ziemia odtaje na kilka centymetrów. Z chwilą nadejścia mroźnej nocy, odtajała warstewka ziemi zamarza powtórnie; zamarzając powiększa swoją objętość i wydyma się ku górze. W ten sposób podziemna część źdźbła zostaje pociągnięta ku górze, a ponieważ korzenie umieszczone głęboko, spoczywają w zamarzniętej ziemi, następuje przerwanie źdźbła i zniszczenie rośliny.

Jeśli więc siew dokonany był późno i głęboko tak że że korzenie przybyszowe nie zdążyły wyrosnąć, to przy takiem wymarznięciu należy roślinę uważać za straconą.

2. Rośliny pozatem mogą przemarznąć. Zdarza się to przy silnych suchych mroźnych wiatrach, które soczystą zawartość liści oziminy zamieniają w lód i powodują rozsadzenie komórek liści. Przemarznięcie łatwo jest poznać, gdyż rośliny przemarznięte są wiotkie i zwisają bezwładnie ku dołowi. Przemarznięcie nie zawsze jest niebezpieczne — gdyż rzadko się zdarza, by cała roślina przemarzła — wymaga tylko natychmiastowej pomocy rolnika.

W jaki sposób można ocenić czy wymarznięta ozimina da się jeszcze uratować?

1, Skontrolować jaki ogólny wygląd posiada pole. Czy więc ozimina została wymrożona placami, czy też równomiernie.

2. Skontrolować, czy nastąpiło przerwanie podziemnej części źdźbła i czy ewentualnie roślina, mimo tej szkody, posiada korzenie przybyszowe.

3. Czy na jednym metrze kwadratowym znajduje się przynajmniej 80--100 zdrowych roślin.

Jeśli stwierdzimy, że

1. ozimina równomiernie została nadniszczona przez mróz,
2. że średnio na jednym metrze kwadratowym znajduje się 80—100 roślin,
3. że mimo przerwania części podziemnej źdźbła, roślina (głównie żyto) posiada korzenie przybyszowe,

to należy:

1. żyto z obnażonemi korzonkami przywałować lekkim wałem drewnianym,
2. zasilić tak pszenicę, jak i żyto pogłównie

na 1 ha 160 kg. saletry chorzowskiej „Nitrofos".

Nabycie tych nawozów zostało ułatwione rolnikowi dzięki inicjatywie Ministerstwa Rolnictwa i Państwowego Banku Rolnego. Mianowicie Państwowy Bank Rolny w porozumieniu z czynnikami Rządu, wyjątkowo udzielać będzie rolnikom bezprocentowego kredytu w saletrze chorzowskiej, do dnia 1-go lutego 1929 roku: saletrę chorzowską (nitrofos) $15^1/_2$% po cenie zł 46,— za 100 kg. łącznie z opakowaniem franco wagon Chorzów.

Rolnicy, pragnący otrzymać wyżej wymieniony nawóz, winni złożyć w Państwowym Banku Rolnym stwierdzenie Urzędu Gminnego, Kółka Rolniczego, Starostwa, lub t. p. instytucji, iż oziminy ich wymagają powtórnego nawożenia.

Rolnicy mogą również korzystać z powyższego kredytu w spółdzielniach i kasach komunalnych.

Państwowy Bank Rolny Oddział w Grudziądzu ul. Sienkiewicza 18 przyjmuje zamówienia na powyższy nawóz jedynie w partjach wagonowych. Rolnicy mający zapotrzebowanie na mniejsze ilości, winni skierować takowe do najbliższej spółdzielni rolniczo-handlowej, wzgl. sprowadzić je zbiorowo w partjach wagonowych przez Kółko Rolnicze dla członków, lub jako grupa rolników bezpośrednio z Banku.

Nakładem Wydziału Powiatowego w Wejherowie. Odpowiedzialny redaktor Augustyn Westphal, Wejherowo.
Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.